

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Barbaroș Mihail și Bobeica Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016 și a sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 31 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Vicol Igor Feodor, născut la 10 aprilie 1987, originar și domiciliat r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. V. Alecsandri 29.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 25.09.2015-31.05.2016
2. instanța de apel: 17.06.2016-27.09.2016
3. instanța de recurs: 08.12.2016 - 18.01.2017

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 31 mai 2016, Vicol Igor Feodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. i), k) Cod penal, la 16 ani închisoare;
- art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 10 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 20 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de avocatul Ionaș G. în numele părții vătămate Damkot Jolanda a fost admisă parțial și s-a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 6.749,12 lei și prejudiciul moral în sumă de 200.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că la data de 02 iulie 2014, în jurul orei 19.45, Vicol Igor, acționând de comun acord și împreună cu Bunduchi Vitali, Larionov Igor, aflându-se în Olanda, localitatea Winterswijk, repartizând în prealabil rolurile între ei, s-au deplasat la casa de pe str. Groenloseweg nr. 100, unde în scopul comiterii atacului tâlhăresc și pentru disimularea identităților sale, în scopul de a nu fi recunoscuți, cu ajutorul îmbrăcămintei personale și-au acoperit fețele. Astfel, în timp ce se pregăteau să pătrundă în casa din str. Groenloseweg nr. 100, au fost observați de către cetățeanul Olandei, Hendrik Willem Te-Selle, care a încercat să-i rețină. În scopul realizării intențiilor infracționale, Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I., acționând de comun acord și împreună l-au atacat pe cetățeanul Olandei, Hendrik

Willem Te-Selle, aplicându-i lovituri în regiunea capului și gâtului, după care l-au doborât la pământ și în scopul înlesnirii comiterii atacului tâlhăresc, i-au legat mâinile și picioarele cu ajutorul benzii adezive pe care o aveau pregătită din timp în acest scop.

Tot ei, continuând acțiunile infracționale, urmărind scopul ascunderii comiterii acțiunii de tâlhărie și pentru a nu fi demascați de comiterea acestei infracțiuni, cu ajutorul benzii adezive, i-au astupat lui Hendrik Willem Te-Selle căile respiratorii și anume gura și nasul, obstrucționând respirația acestuia în rezultat ultimul a decedat. În continuarea acțiunilor ilegale, Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I. au plasat corpul lui Hendrik Willem Te-Selle între depozitul pentru lemne și depozitul pentru materiale de construcție din curtea aceleiași case acoperind corpul acestuia cu o prelată din plastic. În conformitate cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2014.07.03.061 din 24.10.2014, decesul cetățeanului Olandei, Hendrik Willem Te-Selle a survenit în rezultatul asfixiei, ca urmare a efectului violenței prin lovire la gură și/sau bărbie, și/sau gât, și/sau fundul gurii. Conform aceluiași raport de expertiză s-a constatat, că în cazul în care gura a fost acoperită cu bandă adezivă (în combinația sau nu cu acoperirea nasului) atunci producerea decesului poate de asemenea să fie explicată prin obstrucția căii respiratorii de către banda adezivă prezentă. De asemenea, o combinație a acestor 2 posibile cauze ale decesului poate explica producerea decesului.

În continuarea acțiunilor infracționale, Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I., urmărind scopul realizării intențiilor criminale, acționând împreună conform înțelegerii prealabile, au pătruns în casa din str. Groenloseweg nr. 100, localitatea Winterswijk, Olanda unde, observând-o pe cetățeană Olandei, Damkot Jolanda Dorien, a. n. 21.11.1963, au aplicat forța fizică și au imobilizat-o prin așezarea pe un scaun, i-au legat de scaun mâinile și picioarele cu ajutorul benzii adezive de tip scotch pe care o aveau cu ei pregătită din timp, cu scopul de a o folosi la comiterea infracțiunii de tâlhărie și imediat după imobilizare i-a fost aplicată bandă adezivă pe ochi și gură. Ulterior, în continuarea acțiunilor infracționale Vicol I., de comun acord și împreună cu Bunduchi V. și Larionov I. au sustras o geacă de culoare neagră de marca „Mountain Peak” în valoare de 100 euro, care conform ratelor oficiale de schimb a Băncii Naționale a Republicii Moldova pentru data de 02.07.2014 constituia 1.928,32 lei, un card bancar a băncii ING cu contul bancar 689255071 de pe care la data de 02.07.2014, în jurul orei 20.22, prin intermediul bancomatului băncii Rabobank Achterhoek Oost, filiala Winterswijk au fost sustrate mijloace financiare în sumă de 250 euro, care conform ratelor oficiale de schimb a Băncii Naționale a Republicii Moldova pentru data de 02.07.2014, constituia 4.820,80 lei, astfel au sustras bunuri materiale și mijloace financiare în sumă totală de 6.749,12 lei.

Acțiunile lui Vicol I. au fost calificate în baza art. 145 alin. (2) lit. i), k) Cod penal, *omorul unei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea ei*, precum și în baza art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal și anume *–tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de persoane mascate, prin*

pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de un grup criminal organizat cu o deosebită cruzime.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Barbaroș M. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă în limita minimă, admiterea parțială a acțiunii civile cu încasarea în mod solidar de la Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I. în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 6749,12 lei și respingerea încasării prejudiciului moral de la Vicol I.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- sentința instanței de fond a fost emisă cu grave erori de drept, nefiind respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei și anume cu încălcarea prevederilor alin. (3) al art. 30, alin. (1)-(3) al art. 31 și 36 Cod de procedură penală, instanța nu a fost compusă potrivit legii;

- instanța în motivarea soluției adoptate se contrazice cu dispozitivul hotărârii, admițând erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluția, nemotivând prezența elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea comisă de acesta;

- instanța nu a ținut cont de încălcările admise ale organului de urmărire penală aplicând pedepse individualizate și nici nu a admis probarea prin acte confirmative de către acuzare, a celor încriminate inculpatului, respectiv contrar prevederilor legale condamnând inculpatul pentru acțiuni ce nu au fost comise de ultimul, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită juridic;

- în lipsa examinării probelor conform art. 101 Cod de procedură penală, instanța a încadrat ilegal acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. i), k), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, deoarece din materialul probatoriu parvenit de la organul de cercetare din Olanda, lipsesc astfel de concluzii și constatări, iar organul de urmărire penală din Republica Moldova a constatat alte circumstanțe decât cele prestabilite de țara de origine;

- prima instanță a refuzat demersurile apărării privind prezentarea probelor întru dovedirea nevinovăției lui Vicol I., astfel inculpatul a fost lipsit de posibilitatea apărării sale, fiind încălcat și principiul egalității armelor în procesul penal;

- în contradicție cu prevederile art. 256 alin. (3) sau 57¹ Cod de procedură penală, ordonanțele din 19.11.2015, 23.11.2015 și 01.06.2015 ale procurorului adjunct al Procuraturii mun. Chișinău, Lupu V., cu privire la conexarea cauzelor penale, crearea grupului de exercitare a urmăririi penale, nu i-au fost aduse la cunoștință învinuitului, pentru a fi respectate drepturile acestuia în sensul art. 63-66 Cod de procedură penală;

- prezenta cauză a fost inițiată și finisată la etapa urmăririi penale, în examinarea tuturor probelor, circumstanțelor de fapt și de drept, cu stabilirea și identificarea făptașilor de săvârșirea atacului tâlhăresc asupra victimelor Damkot Jolanda Dorien și Hendrik Willem Te-Selle de către Olanda și transmisă Republicii Moldova prin comisie rogatorie în privința atragerii la răspundere penală doar în privința lui Vicol

I., care a se află cu domiciliul permanent în Republica Moldova, iar în privința lui Bunduchi V. și Larionov Ig. Olanda înfăptuiește atragerea la răspundere penală conform legilor naționale, ei fiind în custodia sa;

- organul de urmărire penală, după data de 29.10.2015 a modificat învinuirea adusă inculpatului în sensul agravării acesteia, însă în cazul dat se atestă lipsa semnelor calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), k), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, deoarece atât Vicol I. cât și complicii la infracțiunea atacului tâlhăresc, Bunduchi V. și Larionov Ig. nu formau un grup organizat, nu aveau roluri determinate și prestabilite, nu au fost înregistrate alte infracțiuni în afara Republicii Moldova și nici pe teritoriul acesteia cu participația inculpaților;

- legătura de cauzalitate dintre acțiunile și inacțiunile făptuitorilor, precum și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei, urmau a fi stabilite cu implicarea organului de urmărire penală care a investigat cazul menționat;

- pedeapsa se aplică în conformitate cu prevederile art. 7 Cod penal în coroborare cu art. 75 alin. (1) Cod penal.

3.2 Avocatul Ionaș G. în numele părții vătămate, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea laturii civile, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabili pentru prima instanță, prin care să fie încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 500.000 lei.

În motivarea apelului declarat a invocat, că suma prejudiciului moral stabilit de instanță în valoare de doar 200.000 lei nu este una echitabilă și rezonabilă, luând în considerație acțiunile ilegale ale inculpatului, gravitatea faptei comise, aportul inculpatului la comiterea infracțiunii și consecințele infracțiunii, ce justifică suma de 500.000 lei pe care solicită să fie încasată în mod separat de la inculpat, ca compensație pentru prejudicial moral cauzat părții vătămate prin infracțiunea de omor și tâlhărie, în modul prevăzut de art. 1423 Cod civil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de avocatul Barbaroș M. în numele inculpatului și admis apelul avocatului Ionaș G. în numele părții vătămate, fiind casată sentința în partea civilă cu privire la încasarea prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, a fost încasat de la Vicol I. în beneficiul lui Damkot Jolanda dauna morală în sumă de 500.000 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, reieșind din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just concluzionând că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Necătând la faptul, că inculpatul își recunoaște parțial vina, în opinia instanței de apel, vinovăția acestuia de comiterea infracțiunilor imputate se dovedește prin declarațiile părții vătămate, martorului Gonciar T. și prin materialele cauzei și anume: scrisoare de însoțire nr. 7-178/15-2110 din 22.05.2015 (f.d. 4 v. I); procesul-verbal de constatare din 03.07.2014 (agent constatator Arjan van de Groep) (f.d. 163-168 v. I);

procesele-verbale de constatare din 09.07.2014 (agent constatatator Arjan van de Groep) (f.d. 173-174, 175-178 v. I); proces-verbal de constatare din 04.09.2014 (agent constatatator Albert Jan Hosmar) (f.d. 35-60 v. II); proces-verbal de constatare din 07.08.2014 (agent constatatator Hendrikus Willem Jacobus Hijmna) (f.d. 159-162 v. I); proces-verbal de constatare din 04.09.2014 (agent constatatator Inge Wilhelmina Albertina Wielens) (f.d. 69-82 v. II); proces-verbal de ridicare din 14.07.2014 (agent constatatator Maikel Adrianus Comelis van Leeuwen), conform căruia de la Rabobank Oost Achterhoek a fost ridicat rulajul operațiunilor bancare efectuate la bancomatele cu nr. 3002-005 și nr. 3002-006 precum și înregistrările video de la aceste bancomate pentru perioada 02.07.2014 orele 20:00 pînă la 21:00 (f.d. 83-104 v. II); proces-verbal de ridicare din 11.07.2014 (agent constatatator Maikel Adrianus Comelis van Leeuwen), conform căruia de la secția chestiuni de urgență al Băncii SNS Bank au fost ridicate tabelul tranzacțiilor pin de scoatere de bani și datele personale NAW ale deținătorilor de conturi pentru bancomatul cu nr. 28440 situat pe str. Torenstraat din Winterswijk pentru perioada 02.07.2014 de la ora 20:00 pînă la ora 21:00 (f.d. 117-134 v. II); proces-verbal de constatare din 11.09.2014 (agent constatatator Inge Wilhelmina Albertina Wielens); proces-verbal de constatare din 23.09.2014 (agent constatatator Ellen van Loenen-Oosterink) (f.d. 181-206 v. II); proces-verbal de percheziție a automobilului de model Fiat Panda (f.d. 89-90 v. V); proces-verbal de constatare a Institutului medico-legal Olandez din 26.02.2016, potrivit căruia s-a constatat că urme de la mostră de pe bucașica de mânășă preluate de la locul infracțiunii, sunt ale lui Bunduchi V. (f. d. 65 v. V); raportul de expertiză medico-legală nr. 2014.07.03.061 din 24.10.2014 (f.d. 213-228 v. I); rapoartele telecomunicației, folosirea și deplasările telefoanelor de la jaf (f.d. 51-94 v. III, 239-250 v. IV, 1-14 v. V).

Instanța de apel a reținut, că declarațiile inculpatului prin care nu-și recunoaște vina în comiterea faptelor încriminate, deoarece a comis atacul tâlhăresc în privința părților vătămate spontan, fără a repartiza în prealabil rolurile între ei și nu a avut intenția de comite omorul cetățeanului Olandei, Hendrik Willem Te-Selle, dar a avut doar scopul mobilizării lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în scopul atenuării răspunderii penale și în încercarea de a se eschiva parțial de la răspunderea penală, fiind combătute de întreaga sistemă de probe. Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat sau recunoașterea parțială a ei nu echivalează cu calificarea faptelor imputate acestuia în baza altui articol sau achitarea de comiterea omorului încriminat, pentru că circumstanțele stabilite dovedesc cu certitudine comiterea de către inculpat a faptelor imputate.

Cu referire la dezacordul apărătorului inculpatului cu ordonanța din 01.06.2015 privind punerea sub învinuire (f.d. 184, 185, v. V), ordonanța din 19.11.2015 de conexare a cauzelor penale (f.d. 230, v. V) și ordonanța din 23.11.2015 de punere sub învinuire (f.d. 231-233, v. V), precum că nu i-au fost aduse la cunoștință învinuitului/inculpatului, în temeiul dispozițiilor art. 63-66 Cod de procedură și au fost emise în contradicție cu dispozițiile alin. (3) al art. 256, 57¹ Cod de procedură penală, instanța de apel l-a considerat nefondat, deoarece conform procesului-verbal din 24 noiembrie 2015, de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de

urmărire penală (f.d. 237, v. V), după luarea cunoștinței cu acestea, ultimii nu au avut careva obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat, că potrivit materialelor cauzei penale se constată că copia ordonanței din 23.11.2015 de punere sub învinuire a lui Vicol I. în baza art. 46, 145 alin. (2) lit. i), k) și art. 188 alin. (3), lit. b), d) Cod penal, i-a fost înmănată învinuitului, fiindu-i explicate drepturile și obligațiile, în prezența apărătorului său, astfel nu au fost încălcate în cazul dat drepturile învinuitului la un proces echitabil.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind nefondat și argumentul apărătorului inculpatului, precum că sentința a fost emisă cu grave erori de drept, nefiind respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei și instanța nu a fost compusă potrivit legii. Astfel, prin încheierea președintelui Judecătoriei Anenii Noi, din 30 noiembrie 2015 (f.d. 69, v. VI) a fost format completul de judecată pentru examinarea prezentei cauze penale, din următorii judecători: Brai I., Mocanu A. și Moldovan I. Ulterior, prin încheierea președintelui Judecătoriei Anenii Noi din 19 mai 2016 (f.d. 199, v. VII) a fost modificat completul de judecată pentru examinarea cauzei date, fiind înlocuit judecătorul Moldovan I. cu Popescu R.

Totodată, completul de judecată pentru examinarea prezentei cauze a fost constituit în conformitate cu prevederile art. 1¹ și 6¹ din Legea privind organizarea judecătorească, Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbare a membrilor acestora și art. 30, 31 Cod de procedură penală, din care motiv instanța de apel a considerat apelul apărătorului neîntemeiat și pe acest temei.

Cu referire la solicitarea privind admiterea parțială a acțiunii civile a reprezentantului părții vătămate și cu încasarea solidară a prejudiciului material de la Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I., cât și respingerea încasării prejudiciului moral, instanța de apel a considerat-o nefondată, deoarece cu toate că s-a constatat că inculpatul a săvârșit infracțiunile încriminate de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bunduchi V. și Larionov I., învinuirea a fost înaintată doar în privința lui Vicol I.

La fel, instanța de apel a considerat nefondată sentința în partea admiterii parțiale a cererii părții vătămate cu privire la încasarea daunei morale în sumă de 200.000 lei, deoarece ultima a avut mari retrăiri sufletești în urma prejudiciului cauzat în privința sa, prin infracțiunea comisă de către inculpat

În urma celor expuse, instanța de apel a considerat necesar a admite apelul avocatului Ionaș G. în numele părții vătămate, cu casarea sentinței în partea civilă cu privire la încasarea prejudiciului moral și de a pronunța în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a încasa suma prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei, de la inculpat în beneficiul părții vătămate, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, prevederile art. art. 1423 Cod civil. În speță, dauna morală se exprimă prin faptul că partea vătămată a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpat, exprimate prin faptul, că soțul acesteia cu care a locuit o viață întreagă i-a fost omorât, Hendrik Willem Te-Selle reprezenta un însoțitor și un sprijin pentru tot restul vieții. Mai mult ca atât, părții

vătămate i-au fost cauzate nemijlocit suferințe psihice și fizice prin faptul că inculpatul în participație cu alte persoane au aplicat forța fizică și au imobilizat-o prin așezarea pe un scaun și legarea de scaun a mâinilor și picioarelor cu ajutorul benzii adezive de tip scotch pe care o aveau cu ei pregătită din timp cu scopul de a o folosi la comiterea infracțiunii de tâlhărie, imediat după imobilizare fiindu-i aplicată bandă adeziva pe ochi și gură.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a reținut, că prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise, de circumstanțele atenuante și agravante, de persoana celui vinovat, corect ajungând la concluzia că corijarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul Barbaroș M. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recalificate acțiunile lui Vicol I. din art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă minimă și să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), k) Cod penal, pe motiv că în acțiunile ultimului nu se întrunesc elementele infracțiunii date. De asemenea a solicitat respingerea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material și moral, cu încasarea în mod solidar a prejudiciului material de la Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a menționat în cererea de apel, întemeindu-și recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Bobeica V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabili pentru prima instanță, prin care să fie recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă în limita minimă, admiterea parțială a acțiunii civile cu încasarea în mod solidar de la Vicol I., Bunduchi V. și Larionov I. în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 6.749,12 lei și respingerea încasării prejudiciului moral de la Vicol I.

În motivarea recursului invocă:

- sentința instanței de fond a fost emisă cu grave erori de drept, nefiind respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei și anume cu încălcarea prevederilor alin. (3) al art. 30, alin. (1)-(3) al art. 31 și 36 Cod de procedură penală, instanța nu a fost compusă potrivit legii;

- instanța în motivarea soluției adoptate se contrazice cu dispozitivul hotărârii, admițând erori grave de fapt și de drept, ce au afectat soluția și nemotivând prezența elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea comisă de acesta și pe care o recunoaște cu desăvârșire, fiind pus sub învinuire ulterior, pe parcursul examinării cauzei penale, fără a fi reîncadrate juridic acțiunile inculpatului;

- instanța nu a ținut cont de încălcările admise de organul de urmărire penală, aplicând pedepse individualizate și nici nu a admis probarea prin acte confirmative de către acuzare, a celor încriminate inculpatului, contrar prevederilor legale a condamnat inculpatul pentru acțiuni ce nu au fost comise de către acesta, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare absolut greșită juridic;

- nu au fost elucidate pe deplin laturile obiective și subiective ale infracțiunilor.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe privind opinia lor asupra recursurilor declarate:

7.1 Procurorul, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece autorii au invocat faptul că instanța a comis o eroare de fapt care a afectat soluția acesteia, însă nu au specificat care anume este eroarea de drept comisă. Soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și cercetate, fiindu-le dată aprecierea cuvenită. La soluționarea cauzei, instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, cercetând cauza sub toate aspectele. De asemenea, a menționat că din textul recursurilor depuse, se atestă că acestea nu cuprind o careva motivare sau argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate, iar aprecierea probelor ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, un asemenea temei nefiind prevăzut de lege pentru judecarea cauzei în ordine de recurs.

7.2 Avocatul Ionaș G. în numele părții vătămate, care a solicitat respingerea acestora, considerând că nici unul din temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea, iar instanțele de fond au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie au fost analizate în hotărârile adoptate, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestora nu sunt. Totodată, instanțele judecătorești corect au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor, inclusiv vinovăția lui Vicol I., după cum rezultă din decizia instanței de apel care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv. Astfel, instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevedea legale relevante, prescrise de art. 413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia cuprinde fondul apelurilor, temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelurilor declarate de partea apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevedea art. 417 Cod de procedură penală. Din conținutul recursurilor declarate rezultă, că recurenții repetă textul apelurilor declarate de partea apărării și argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele în ansamblu, s-a expus argumentat asupra lor. Consideră, că lui Vicol I. i-a fost stabilită pedeapsa cu respectarea prevederilor ar 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acesteia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează și atenuază răspunderea. În ceea ce

privește cuantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de apel, acesta corect a fost estimat, luându-se în considerație acțiunile intenționate ale lui Vicol I., gravitatea faptei comise, aportul inculpatului la comiterea infracțiunii și consecințele infracțiunii.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Autorii își întemeiază recursurile în baza pct. 2), 6), 8), 10), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorii recursurilor au indicat, că instanțele de fond la motivarea soluției adoptate se contrazic cu dispozitivul hotărârii, admitând erori grave de fapt și de drept care au afectat soluția, nemotivând întrunirea elementelor infracțiunilor imputate lui Vicol I.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelului avocatului Barbaroș M. în numele inculpatului și admitere a apelului avocatului Ionaș G. în numele părții vătămate, cu casarea sentinței în partea civilă, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, instanțele de fond corect au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor, inclusiv vinovăția lui Vicol I., analizând și verificând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunilor comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apeluri, temeiul de casare

prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurenților invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Vicol I. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelurile declarate, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt reținută și corect a concluzionat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

În același timp, instanța de recurs atestă, că din conținutul recursurilor declarate rezultă, că recurenții repetă textul apelurilor declarate de partea apărării și argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și a apreciat toate probele în ansamblu, s-a expus argumentat asupra lor.

Referitor la temeiul invocat de recurenți prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală și anume ce ține de faptul, că nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei și anume cu încălcarea prevederilor alin. (3) art. 30, alin. (1)-(3) art. 31 și 36 Cod de procedură penală, instanța nu a fost compusă potrivit legii, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, deoarece instanța de apel a examinat aceste aspecte și s-a expus argumentat în decizia adoptată, menționând că completul de judecată pentru examinarea cauzei de învinuire a lui Vicol I. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (2) lit. i), k), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, a fost constituit în conformitate cu prevederile art. 1¹ și 6¹ din Legea privind organizarea judecătorească, Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbare a membrilor acestora, precum și art. 30, 31 Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că prin încheierea președintelui Judecătoriei Anenii Noi din 30 noiembrie 2015 (f.d. 69, v. VI) a fost format completul de judecată pentru examinarea cauzei penale de învinuire a lui Vicol I. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (2) lit. i), k), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, din judecătoriei: Brai I. - președintele completului, Mocanu A. și Moldovan I. Ulterior, prin încheierea președintelui Judecătoriei Anenii Noi din 19 mai 2016 (f.d. 199, v. VII), dat fiind faptul că judecătorul Moldovan I. se afla în concediu de boală îndelungată, a fost modificat completul de judecată, fiind înlocuit judecătorul Moldovan I. cu Popescu R., care au examinat cauza și au pronunțat sentința.

Din acest punct de vedere, Colegiul penal conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursurile declarate, completul de judecată fiind constituit potrivit legii.

Totodată, argumentul privind încălcarea competenței după calitatea persoanei este un argument pur formal, deoarece în conformitate cu prevederile art. 36 Cod de procedură penală, judecătoria judecă în primă instanță cauzele penale privind infracțiunile prevăzute de Partea specială a [Codului penal](#), cu excepția celor prevăzute la art. 39 alin. (1) (infracțiunile săvârșite de președintele RM), demersurile și plângerile împotriva hotărârilor și acțiunilor procurorului, ale organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații, precum și examinează chestiunile legate de executarea sentinței și alte chestiuni date prin lege în competența sa. Astfel, Colegiul penal conchide că inculpatul nu are o calitate personală distinctă, din care considerent cauza penală în privința lui Vicol I. corect a fost judecată în prima instanță de către Judecătoria Anenii Noi.

La fel, critica recurențelor, precum că instanțele de fond nu au motivat prezența elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, astfel se atestă lipsa semnelor calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), k) și art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, inculpatul fiind condamnat pentru acțiuni care nu au fost comise de el, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor. Cu toate acestea, instanța de recurs va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie, constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; acțiunea adiacentă care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Infracțiunea în cauză este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului asupra victimei, dacă acesta este însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Instanța de recurs menționează, faptul că Vicol I. împreună cu Bunduchi V. și Larionov I. au atacat-o pe Damkot Jolanda Dorien, în scopul sustragerii bunurilor, aplicându-i violența periculoasă pentru viața și sănătatea acesteia și amenințând-o cu aplicarea unei asemenea violențe, se confirmă prin materialele cauzei și anume:

- declarațiile părții vătămate Damkot Jolanda, care a declarat că a văzut 2-3 bărbați intrând pe ușa de la bucătărie, aceștia i-au astupat gura cu o mână pe care era o mănușă. Dânsa se sufoca, a încercat să dea mâna la o parte, nu a reușit. După aceea i-a fost lipită gura cu bandă adezivă. Apoi, din hol au dus-o spre o cameră pe un scaun și i-au legat picioarele de scaun și mâinile la spate. După un sfert de oră ei au găsit un card bancar și i-au dat banda de pe ochi ca să vadă care card bancar era, ulterior din nou i-a fost lipită gura. Unul din cei trei făptuitori s-a dus cu cardul bancar la un bancomat, ceilalți au căutat în casa. După câteva zile de la tâlhărie a

observat că lipsea o geacă de a ei. De pe card au fost extrași 250 euro și din portmoneu tot au luat 40-70 euro;

- procesul verbal de constatare din 03.07.2014 (agent constatator Margareth Henrietta Bannor), conform căruia partea vătămată a predat pentru cercetare două bucăți de bandă adezivă de tip „Duet” de culoare argintie, înfășurate ce proveneau de pe mâini, glezne și gât;

- declarațiile inculpatului, care a menționat că ieșind din casa părții vătămate a luat o geacă de tip sport, declarații care sunt în coroborare cu imaginile în care apare acesta, înregistrate la bancomatul de unde ultimul a extras suma de 250 euro.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii de tâlhărie, aceasta se caracterizează în primul rând prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special - de sustragere - cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată, că inculpatul a avut intenția directă de a sustrage bunuri din casa din str. Groenloseweg nr. 100, localitatea Winterswijk, Olanda, pentru care fapt a întreprins acțiuni cu caracter agresiv în privința părții vătămate Damkot Jolanda, anume în vederea atingerii scopului de sustragere, care a fost îndeplinit, ultimul sustrăgând o geacă de culoare neagră, un card bancar a băncii ING de pe care la data de 02.07.2014, în jurul orei 20.22, prin intermediul bancomatului băncii Rabobank Achterhoek Oost, filiala Winterswijk au fost extrase mijloace financiare în sumă de 250 euro.

Ce ține de argumentul, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, deoarece atât Vicol I. cât și complicitii la infracțiunea atacului tâlhăresc, Bunduchi V. și Larionov Ig. nu formau un grup organizat, nu aveau roluri determinate și prestabilite, nu au fost înregistrate alte infracțiuni în afara și nici pe teritoriul Republicii Moldova cu participația inculpaților, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că în cuprinsul filei 47 v. VIII în decizie, se motivează corespunzător, că Vicol I. a acționat de comun acord și împreună cu Bunduchi V. și Larionov I., repartizându-și în prealabil rolurile între ei în scopul comiterii atacului tâlhăresc și pentru disimularea identităților sale, în scopul de a nu fi recunoscuți, cu ajutorul îmbrăcămintei personale și-au acoperit fețele, de asemenea, ultimii aveau asupra lor și bandă adezivă, ce a fost utilizată la comiterea infracțiunilor. Astfel, se atestă că instanțele de fond corect au încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal și anume – *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de un grup criminal organizat, cu o deosebită cruzime.*

Cu referire la infracțiunea de omor, Colegiul penal reține, că potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii în cauză are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă constând în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile și anume moartea cerebrală a victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. De

asemenea, este de menționat și acel fapt că infracțiunea de omor este o infracțiune materială, ce se consideră consumată din momentul producerii morții cerebrale. Omorul se consideră săvârșit de două sau mai multe persoane atît în cazul în care la comiterea faptei au participat în comun doi sau mai mulți coautori, în lipsa unei înțelegeri prealabile între ei cât și în cazul în care la comiterea faptei au luat parte doi sau mai mulți coautori, care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea în comun a omorului. Lipsa sau prezența înțelegerii prealabile dintre făptuitori nu influențează la calificarea celor săvârșite în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Circumstanța agravantă consemnată la lit. k) alin. (2) art. 145 Cod penal, se referă la scopul săvârșirii omorului, care constă în a ascunde sau a înlesni o altă infracțiune.

Instanța de recurs atestă, faptul că Vicol I. a acționat împreună cu Bunduchi V. și Larionov I. în vederea lipirii ilegale de viață a lui Hendrik Willem Te-Selle, fapt ce a dus la moartea cerebrală a acestuia, în scopul săvârșirii tâlhăriei, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond și anume:

- declarațiile părții vătămate Damkot Jolanda, care a relatat că după ce a avut loc atacul asupra ei, a reușit să se elibereze singură și a mers la vecină spunându-i că a fost maltrată și jefuită, și că nu știe unde e soțul ei. A sunat la poliție, care a venit și a început să-l caute pe soțul ei, după care i-au spus că l-au găsit mort;

- declarațiile inculpatului, conform căruia a recunoscut faptul că împreună cu complicitii săi l-au imobilizat pe Hendrik Willem Te-Selle, l-au trântit la pământ și i-au legat cu bandă adezivă mâinile și picioarele, după care l-au acoperit cu o folie de plastic și au intrat în domiciliul acestuia;

- procesul-verbal de constatare din 11.09.2014 (agent constator Inge Wilhe Imina Albertina Wielens) prin care s-a constatat că la ora 13.58 s-a văzut pe poteca de biciclete de pe Jaspersweg, venind pe jos din direcția giratoriului cu str. Groenloseweg, trei persoane, fapt recunoscut și de către inculpat;

- procesul-verbal de constatare din 03.07.2014, întocmit la fața locului, din care reiese că după folia de plastic se afla corpul lipsit de viață a unui bărbat, gura și nasul fiind lipite cu o bandă adezivă, capul era vînat, avea cearcăne întunecate pe sub ochi;

- procesul-verbal de constatare din 09.07.2014, în care agentul constator Arjan van de Groep a relatat, că gura și nasul persoanei decedate erau lipite cu bandă adezivă, fiind absolut sigur că nu a putut respira, iar încheieturile mâinilor erau legate una de alta cu bandă adezivă;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2014.07.03.061 din 24.10.2014, conform căruia la autopsia pe corpul lui Hendrik Willem Te-Selle, se poate explica decesul prin asfixiere ca urmare a efectului violenței prin lovire la gură și/sau bărbie, și/sau gât, și/sau fundul gurii. În cazul în care gura a fost acoperită cu bandă adezivă (în combinație sau nu cu acoperirea nasului), atunci producerea decesului poate de asemenea să fie explicată prin obstrucția căii respiratorii de către banda adezivă prezentă. De asemenea, o combinație a acestor două posibile cauze ale decesului poate explica producerea acestuia.

Totodată instanța de recurs consideră justă și concluzia instanței de apel, precum că Vicol I. de comun acord și împreună cu Bunduchi V. și Larionov I. a acționat intenționat la omorul cetățeanului Olandei, Hendrik Willem Te Selle, cu intenție

indirectă, adică înțelegea caracterul prejudiciabil al faptelor lor și prevedeau survenirea consecințelor: adică atunci când i-au astupat lui Hendrik Willem Te-Selle căile respiratorii, gura și nasul obstrucționând respirația acestuia, chiar dacă n-au dorit survenirea morții ultimului, totuși au admis survenirea lui.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică la Vicol I. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. i), k) Cod penal, reieșind din care considerent instanța de recurs respinge și aserțiunile recurenților, precum că instanțele de judecată au pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea comisă de Vicol I.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile, precum că instanța a încadrat ilegal acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. i), k), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, deoarece din materialul probatoriu parvenit de la organul de cercetare din Olanda, lipsesc astfel de concluzii și constatări, organul de urmărire penală din Republica Moldova, stabilind alte circumstanțe decât cele prestabilite de țara de origine, iar legătura de cauzalitate dintre acțiunile și inacțiunea făptuitorilor, precum și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei, urmau a fi stabilite cu implicarea organului de urmărire penală ce a investigat cazul menționat.

În acest sens, instanța de recurs, reține că în conformitate cu prevederile art. 533 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, asistența juridică internațională poate fi solicitată sau acordată în executarea unor activități procesuale prevăzute de legislația de procedură penală a Republicii Moldova și a statului străin respectiv, în special: preluarea urmăririi penale la cererea unui stat străin.

Conform art. 35 alin. (1) lit. a) al Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr. 371-XVI din 01.12.2006, preluarea urmăririi penale și a cauzelor penale aflate în procedură judiciară poate fi admisă dacă persoana bănuită, învinuită sau inculpatul este cetățean al Republicii Moldova.

Instanța de judecată menționează că organul de urmărire penală a Olandei, corect a expediat Republicii Moldova materialele pentru preluarea urmăririi penale în privința lui Vicol I., ultimul fiind cetățean și având domiciliu permanent pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 37 alin. (3) al Legii sus menționate, în cazul în care se ajunge la concluzia admisibilității cererii de preluare a urmăririi penale, Procurorul General emite o rezoluție de preluare a urmăririi penale, care, pe lângă elementele prevăzute de Codul de procedură penală, va cuprinde încadrarea juridică a faptei conform Codului penal al Republicii Moldova și dispoziția de transmitere a dosarului spre efectuarea urmăririi penale către organul competent. Urmărirea penală pe astfel de cauze se efectuează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Astfel, conform scrisorii de însoțire nr. 7-178/15-2110 din 22.05.2015 a materialelor în privința lui Vicol I. expediată de către șeful secției asistență juridică internațională și integrare europeană Pîrnău A., în adresa procurorului municipiului Chișinău, înregistrată în cancelaria Procuraturii mun. Chișinău la 29.05.2015 cu nr. 2668, se atestă că materialele sunt expediate pentru examinare conform art. 274 Cod de procedură penală, sub aspectul comiterii infracțiunilor de tâlhărie și omor intenționat.

Astfel, instanța de recurs menționează că fiind transferate materialele urmăririi penale în privința lui Vicol I. de către organul de urmărire penală al Olandei, Republicii Moldova în vederea preluării urmăririi penale, Procuratura mun. Chișinău, corect a dispus pornirea urmăririi penale, în conformitate cu art. 274 Cod de procedură penală, la data de 01.06.2015 fiind emise ordonanțele privind pornirea urmăririi penale în baza art. 188 Cod penal, iar la data de 11.11.2015, în baza art. 145 Cod penal, care au efectuat urmărirea penală în conformitate cu legislația Republicii Moldova, ne fiind necesară implicarea organului de urmărire penală a Olandei, care a transmis tot materialul acumulat în cauză, conform competenței. Totodată, instanțele de fond întemeiat, reieșind din probele administrate și cercetate au încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. i), k), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal.

Cu referire la un alt motiv de critică, precum că ordonanțele din 19.11.2015, 23.11.2015 și 01.06.2015 ale procurorului adjunct al Procuraturii mun. Chișinău, Lupu V., cu privire la conexarea cauzelor penale, crearea grupului de exercitare a urmăririi penale, nu i-au fost aduse la cunoștință învinuitului, Colegiul penal în consideră unul declarativ, deoarece copia ordonanței din 23.11.2015 de punere sub învinuire a lui Vicol I. a fost înmănată învinuitului, precum și lista drepturilor și obligațiilor acestuia, în prezența apărătorului său (f.d. 233 v. V), totodată conform procesului-verbal despre terminarea urmăririi penale din 24.11.2015 (f.d. 237 v. V), învinuitului și avocatului acestuia i-au fost prezentate spre cunoștință materialele urmăririi penale, ultimii neavând careva obiecții asupra acestora.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile, precum că inculpatul a fost lipsit de posibilitatea apărării sale deoarece au fost refuzate demersurile apărării privind prezentarea probelor întru dovedirea nevinovăției lui Vicol I. În acest sens, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că instanțele de fond au motivat din care considerent au respins demersurile apărării privind audierea lui Bunduchi V. și Larionov I., anexarea copiilor rechizitoriilor și sentințelor de condamnare în privința acestora, audierea experților, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului.

La capitolul aplicării pedepsei, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, învederându-se gravitatea infracțiunilor săvârșite, fiind săvârșită o infracțiune gravă și una excepțional de gravă, soldată cu decesul persoanei, de faptul că conform art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă a fost reținută, provocarea prin infracțiune a unor urmări grave. Prin urmare, în viziunea Colegiului, este întemeiată concluzia instanțelor de fond că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare și dozarea acesteia în baza art. 145 alin. (2) lit. i), k) Cod penal, cu termenul de 16 ani și în baza art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, cu termenul de 10 ani este justificată pentru ca persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, aceasta fiind în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde în privința lui Vicol I. nu se constată, iar pedeapsa, astfel cum a

fost stabilită de către instanța de fond și menținută de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de apel, Colegiul penal consideră, că acesta corect a fost estimat, luându-se în considerație acțiunile intenționate ale lui Vicol I., gravitatea faptei comise, aportul inculpatului la comiterea infracțiunii și consecințele infracțiunii, la fel instanțele de fond corect au încasat prejudiciul material doar de la Vicol I., deoarece învinuirea a fost înaintată doar în privința acestuia.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului Vicol I. nefiind identificată de instanța de recurs vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare deferite spre examinare.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Barbaroș Mihail și Bobeica Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Vicol Igor Feodor**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 15 februarie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie